

fra den ved selv at faa Jord. Hver Gang, der udbydes Jord til Salg af nogenlunde rimelig Kvalitet og Beliggenhed, møder der en Sværm af Ansøgere. Vi havde et Eksempel for ikke mere end en 3 Uger siden; da blev der udbudt en stor Gaard til Salg i Nærheden af Hobro, et Par private Jordspekulanter købte Gaarden, og i Løbet af ganske kort Tid var den udstykket og hver Parcel afhændet; Vest for samme By ovre i Aalborg Amt ligger der en stor Gaard, Hannerupgaard, som ogsaa blev solgt til Udstykning, og i Løbet af 8 Dage var hele denne mægtige Gaard udstykket. Og Aarsagen ligger saa lige til: Hobro er netop en af de Byer, der er blevet ramt allerstærkest af Arbejdsløsheden; over 150 Arbejdere gaar ledige, Arbejdsløshedsunderstøttelsen er opbrugt for en stor Del af dem, og det er da klart, at i samme Øjeblik Chancen byder sig, da melder de sig. Men naar det er saaledes, har Samfundet ogsaa en Pligt til at prøve paa at stille den Jord til Raadighed, som der er Brug for.

Vi har tidligere drøftet disse Love, og som jeg før sagde, har de ikke mødt særlig Velvillie. Jeg tror imidlertid, at den Tid, vi er kommet ind i, i nogen Grad har stemt Sindene mildere for disse Forslag. Thi Forholdet er jo ikke længere det, som man tidligere har sagt, at det er de fæle Socialdemokrater, der vil komme og ekspropriere Jorden til deres egne; det kan man ikke sige længere, thi vel er det for en stor Del Arbejdere og Husmandsbørn, der søger Jord, men ser man paa Ansøgningerne, der kommer ind, maa man indrømme, at for hvert Aar, der gaar, kommer der flere og flere Ansøgere fra de danske Gaardmandshjem. Tiden har udviklet sig saaledes, at den danske Gaardmandsstand, der ikke før har haft synderlig Interesse for dette Spørgsmaal, nu ser, at heller ikke de Børn, som opvokser i Gaardmandshjemmene, længere har Betingelser for at komme frem. En Del er tidligere gaaet Embedsvejen, andre er gaaet ind som Funktionærer i Stat og Kommune, men en stor Del er blevet derude paa Jorden, hvor de ved privat Udstykning og gennem Laan i Kreditforeninger har været i Stand til at skaffe sig et Virkeomraade. Men alle disse Veje er næsten lukkede nu. Det er ret umuligt for en Mand fra Landet at prøve paa at faa sin Søn frem ad Embedsvejen, Studeringer o. s. v. er saa dyre, at det næsten vil være umuligt for ham; i hvert Fald vil den unge ikke kunne komme igennem uden at have paa-draget sig en kæmpemæssig Læsegæld. Konkurrencen indenfor Arbejdsmarkedet,

hvad enten det gælder det offentlige eller det private Arbejdsmarked, er saa stor, at man heller ikke dér har let ved at komme frem, og Laanevilkårene er blevet saadanne herhjemme, at det næsten er umuligt at udstykke ad privat Vej med Laan i Kreditforeningerne. Derfor er det ikke længere saaledes, at det udelukkende er Husmænd og Arbejdere, der har Interesse for disse Lovforslag, det er ikke længere saaledes, at det kun er dem, der staar og kræver, at der skal skaffes Plads. Nej, de 81 000 Gaardmænd staar paa vor Side dér. De siger, at Tiden har udviklet sig saadan, at det bliver nødvendigt at gribe ind fra Statens Side. Det bliver nødvendigt for Staten at skaffe den nødvendige Jord, hvis ikke den danske Ungdom i Fremtiden skal komme under Vilkaar, som de ikke er tjent med at arbejde under. Derfor kommer Kravet langt stærkere nu, end det har gjort tidligere.

Men dertil kommer en anden Ting, der gør, at man netop nu maa begynde for Alvor at overveje, om man tør lade denne Lovgivning ligge brak, om man tør gaa imod disse Forslag, som man har gjort det i tidligere Aar. Det er det, at den offentlige Jord, vi har herhjemme, er snart opbrugt. Den højtærede Landbrugsminister oplyste, at der nu kun er ca. 5 000 ha Lensjord og ca. 11 000 ha Præstegaardsjord tilbage til Udstykning, medens der allerede er udstykket efter Jordloven af 1919 ca. 22 000 ha. Jeg gaar ud fra, at disse Tal er indhentet gennem Jordlovsudvalget og gennem Kirkeministeriet, og man kan da ganske roligt sige, at ca. $\frac{2}{3}$ af den Jordmængde, der ifølge Jordlovene af 1919 var overladt til Udstykning, er opbrugt, idet ikke alle de 11 000 ha, der er tilbage af Præstegaardsjorden, vil komme til Udstykning, men sikkert kun en Del deraf, da det viser sig, at Menighedsraadene stadig søger at holde saa megen Jord tilbage ved Præstegaardene som muligt. Man maa derfor være klar over, at der langt fra er 11 000 ha, der kan komme til Udstykning, men et langt mindre Areal, og saa kan man let se det Tidspunkt, hvor den offentlige Jord er opbrugt, og vi har da kun den gamle Jordlov, der er bygget paa Principperne fra 1899, at falde tilbage paa. Jeg tror dog ikke, der er ret mange Medlemmer af dette høje Ting, der tror, at man er i Stand til at imødekomme Kravene om Jord efter denne Lovs Principper. Derfor er der god Grund til, at man netop nu, inden det er for sent, alvorligt drøfter Spørgsmaalet om ved Hjælp af disse Love at skaffe Plads ude paa den danske Jord til den danske Ungdom,